

تأثیر ابعاد کانون توجه بر یادگیری شوت هندبال

عباس افشاری^{۱*}، غلامرضا لطفی^۲، فرشید طهماسبی^۳

۱. کارشناسی ارشد، گروه رفتار حرکتی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجائی، تهران، ایران. (*نویسنده مسئول).

۲. دانشیار، گروه رفتار حرکتی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجائی، تهران، ایران.

۳. استادیار، گروه رفتار حرکتی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجائی، تهران، ایران.

*Email: (a.afshari۹۶@yahoo.com)

نوع ارائه مقاله: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: هدف از پژوهش حاضر، بررسی اثر ابعاد کانون توجه بر یادگیری دقت شوت هندبال در دانش آموزان پسر مبتدی با دامنه سنی ۸-۱۳ ساله بود.

روش کار: ۵۶ شرکت کننده داوطلبانه در این پژوهش شرکت کردند. پس از شرکت در جلسه آموزشی و پیش آزمون، بر اساس نمرات پیش آزمون در دو گروه ۲۸ نفری کانون توجه درونی و بیرونی تقسیم و همگن سازی شدند. پروتکل اجرایی شامل ۶ جلسه اکتساب (سه هفته و هر هفته دو جلسه تمرین و تعداد کوشش در هر جلسه سه بلوک ۱۰ تایی) بود و ۷۲ ساعت پس از آخرین جلسه تمرین، آزمون یادداری در شرایط مشابه پیش آزمون برگزار شد و بعد از یک استراحت ۳۰ دقیقه‌ای آزمون انتقال را با افزایش یک متر فاصله پرتاب، انجام شد.

یافته‌ها: پس از بررسی توزیع طبیعی داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیرو ویلک و همگنی واریانس‌ها از طریق آزمون لوین، برای تجزیه و تحلیل داده‌های بدست آمده از آمار پارامتریک استفاده شد. نتایج حاصل از تی مستقل در مرحله پیش آزمون نشان داد عملکرد شرکت کنندگان دو گروه از ابتدای پژوهش یکسان بوده است همچنین نتایج حاصل از تحلیل واریانس مرکب (۲ گروه در ۶ جلسه) در مرحله اکتساب نشان داد اثر اصلی جلسات معنادار است ($P < 0/05$) و بر اساس آزمون تعقیبی بونفرونی، عملکرد گروهها در هر جلسه نسبت به جلسه قبل بهتر است. در حالیکه نتایج حاصل از تی مستقل در مراحل یادداری و انتقال نشان داد اثر کانون توجه بر یادگیری شوت هندبال معنادار نمی باشد ($p > 0/05$).

نتیجه‌گیری: بنابراین برای آموزش دقت شوت هندبال به دانش آموزان مبتدی دوره ابتدایی استفاده از کانونی کردن توجه در جلسات اکتساب توصیه می گردد.

کلیدواژه‌ها: کانون توجه درونی، کانون توجه بیرونی، یادگیری، شوت هندبال